

T L. Laurinus 1622, J. Åström 1816

M Svensk/1693

S Lars Edlund 1959

376b I himmelen, i himmelen

1 I him - me - len, i him - me - len, där Her - ren — Gud själv
 3 I him - me - len, i him - me - len, vad säl - la — u - tan
 5 I him - me - len, i him - me - len en säll - het — du be -

där Her - ren
 de säl - las
 vad du be -

bor, hur här - lig — bli - ver säll - he - ten, hur o - ut - säg - ligt
 tal! Av äng - lar - na och hel - go - nen vad glans i ä - rans
 rett, som in - tet — ö - ra hör - de än och in - tet ö - ga

bor, hur här - lig säll - he - ten,
 tal! Av äng - lar, hel - go - nen
 rett, som in - tet ö - ra — hört

stor! Där an - sik - te mot — an - sik - te jag
 sal! Min själ skall bli - va — des - sa lik, av
 sett, ej nju - ten — av ett — död - ligt bröst, ej

e - vigt, e - vigt — Gud får se, se Her-ren Se - ba - ot.
 e - vig - he - tens skat - ter rik, hos Her-ren Se - ba - ot.
 sjung - en — av — en — död - ligs röst, o Her - re Se - ba - ot.

Församling:

2 I himmelen, i himmelen,
 vad klarhet, hög och ren!
 Ej själva solen liknar den
 uti sitt middagssken.
 Den sol, som aldrig nedergår
 och evigt oförmörkad står,
 är Herren Sebaot.

Församling:

4 I himmelen, i himmelen
 man inga tårar ser.
 Ej döden, ej förgängelsen
 där skola härja mer.
 Där skänkes fröjd och härlighet
 och frid och oförgänglighet
 av Herren Sebaot.

Församling:

6 I himmelen, i himmelen
 själv alla väsens Far
 med Sonen och Hugsvalaren
 en evig boning har.
 Ett trefalt helig sjunges där,
 då himlaskaran offer bär
 för Herren Sebaot.

Församling:

7 O Fader, Son och Ande, dig
 ske evigt lov och pris.
 Ack, öppna ock en gång för mig
 din himmels paradis.
 Ja, när jag fast i trone står,
 jag av din hand min krona får,
 o Herre Sebaot.